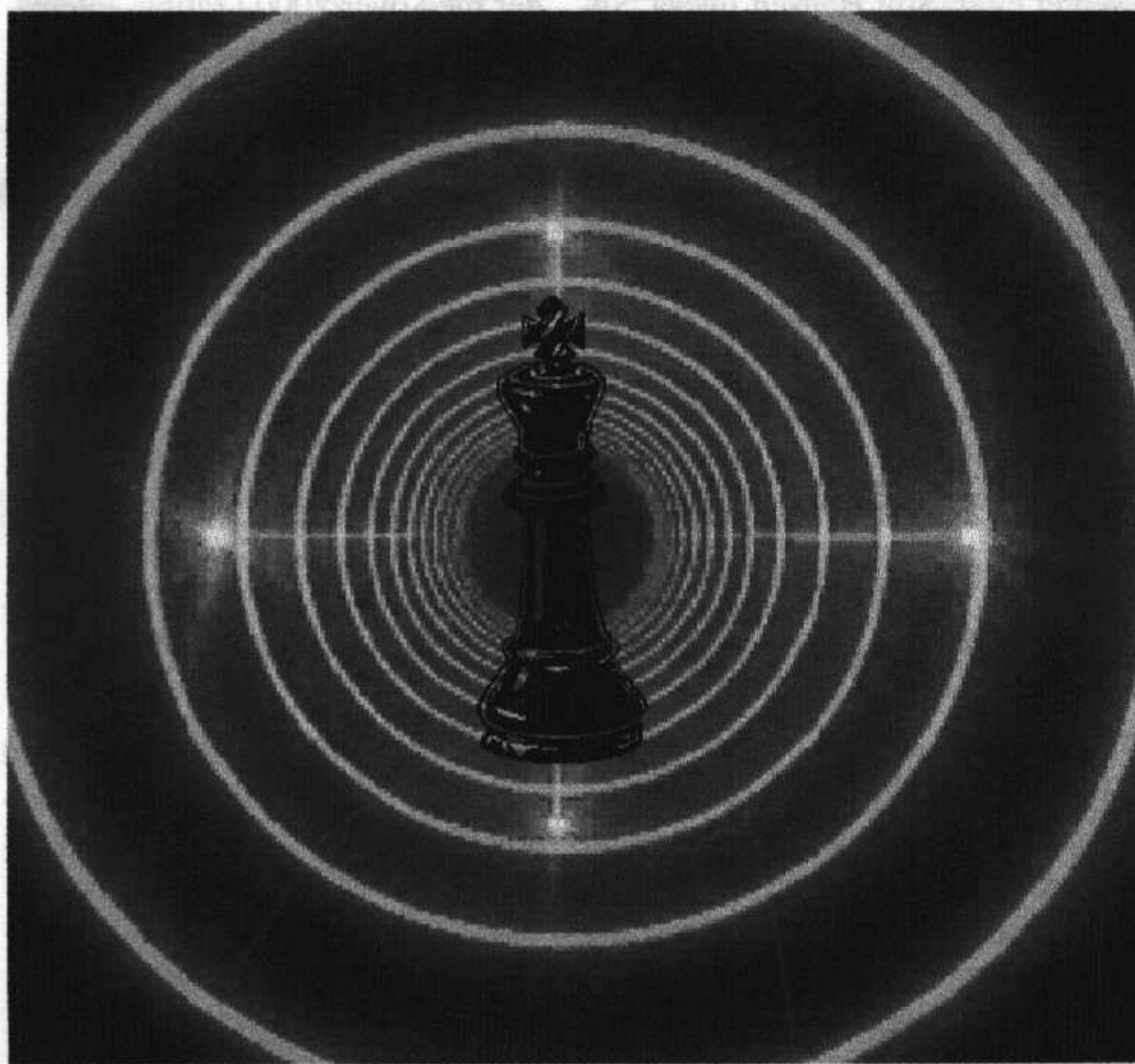

Saxo

Februar 1999 – 5. årgang nr. 1

Vi har fået farver ... her op til rumrejsen 2000 og I ...

Holdskak 3. runde

Det er efterhånden så længe siden, at alle har glemt deres genistreger og det modsatte. Så her følger i forkortet udgave:

1.-holdet mod Køge 1: Jørgen Hvenekilde et ettal, Morten Kasperen et ettal, Stig Hansen ligeså, Søren Koch ditto og Aco Stankovic også. John Danielsen også en gevinst og mig selv, Bjarne Henriksen ligeledes et ettal. Bo Esbensen fik en remis???. Læg mærke til at denne mand ikke optræder i de følgende kamppreferater! Alt i alt en storslået sejr på 7,5 - 0,5 til Saxo!!!

2.-holdet mod Gladsaxe 1: Claus Høeg et nul, Atle Danielsen et nul, Ib Lynæs Hansen et ettal! og Rene Rode

en halv. De sidste fire, Claus D. Jensen, Finn Jacobsen, Jørgen Lykke (manglede) og Paw Christiansen tabte også. Her havde vi en debutant, Paw Christiansen, på ottende bræt, og han tabte, efter god fight, til en modstander med over 2000 i rating. Interessant i første række! Alt i alt et storslået nederlag på 6,5 - 1,5 til Saxo.

3.-holdet mod Brøndbyvester 2: Jens Trane vandt, Arvid Aagesen remis, Thomas Skov Rasmussen vandt mens Per Købsted tabte. Bageren holdt maximum med en sejr, Patrik spillede remis og Brian manglede. På nederste bræt tabte Astrid og alt i alt et storslået resultat med 4 - 4.

Mvh Bjarne

Fra vor udsendte medarbejder

Vi har denne gang været så heldige, at vi har fået fat i Laszlo Szabo, der tre gange har deltaget i Kandidatturneringer (1950, 1953 og 1956) med en delt tredjeplads i den sidste som bedste resultat. I mange år var han mester i Ungarn og repræsenterede sit land på førstebrættet ved OL. Vi giver ordet til Laszlo: Jeg er særlig glad for denne sejr, da det skete i en turnering, hvor jeg scorede 100%!

Efter denne spændende begivenhed blev min skakkarriere pludselig afbrudt af seks historiske år med tumult!

Hvid: L. Szabo

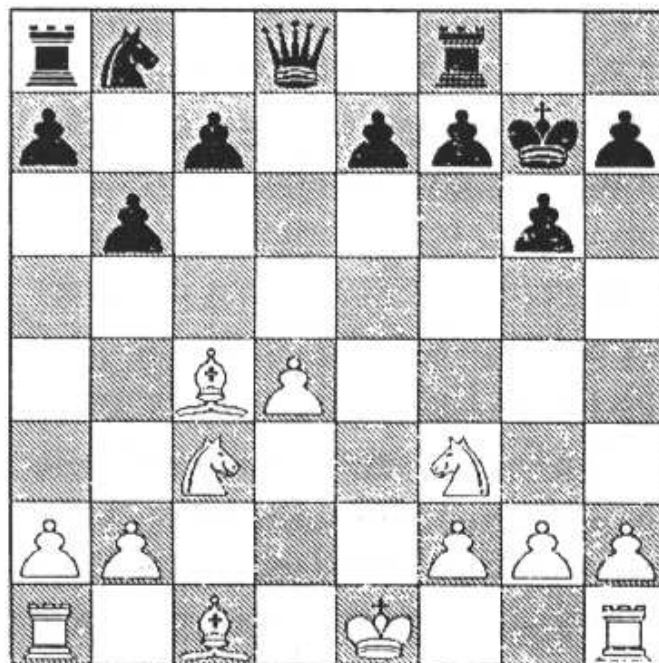
Sort: G. Barcza

Makovetz – mindeturnering 1939.

Grünfeldforsvar.

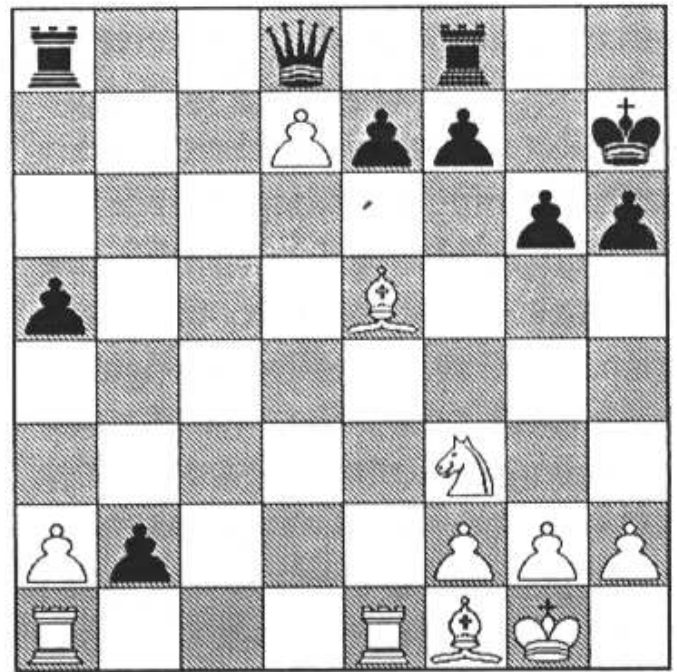
1. d4, Sf6 2. c4, g6 3. Sc3, d5 4. Sf3, Lg7 5. Db3 I dag er mange andre

varianter af Grünfeld populære. Så pludselig, (1939 Red.) og dette fortsatte til et stykke tid efter krigen, blev dette dronningetræk den mest populære fortsættelse og det kan også spilles i træk 4. **5. -, dxc4** Her er 5. -, c6 knap værd at spille tid på pga. 6. cxd5, cxd5 7. Lg5. Sort må slå på c4 og finde andre veje til at underminere det hvide centrum. **6. Dxc4, 0-0 7. e4, b6?** Det er bemærkelsesværdigt at i 1947 mente Bondarevsky også, at dette træk var stærkere end mange andre fortsættelser, der i de 13. og 15. Russiske mesterskaber viste sig ikke at være tilstrækkelige. Han retfærdiggjorde sin mening i en teoretisk artikel i det ungarnske skakblad Magyar Sakkvilag (nr. 57, 1948) med et eksempel Botvinnik – Levenfish fra det 9. Russiske mesterskab, hvor dette træk efter 8. Lc4, c5! 9. dxc5, La6 førte til sort fordel. **8. e5, Le6** Dette giver hvid en mulighed for en kombination, der rent materielt burde være til sorts fordel. Sort får dronning og bonde for tre lette officerer, hvis samarbejdsmuligheder ikke er klare på dette tidspunkt. Der er meget stof om andre træk i denne stilling, men jeg vil lige nævne Bronstein - Bogatirev, Moskva 1947, hvorefter 8. -, Sfd7 (8. -, Sg4 9. h3, Sh6 10. Dd5!) 9. Dd5! c6 10. De4, Lb7 11. h4! hvid hurtigt fik fordel. **9. exf6! Lxc4 10. fxg7, Kxg7 11. Lxc4**

Efter hvad jeg ved, er det første gang dette dronningeofer prøves. Senere, i 1940 i Amsterdam, lykkedes det Kmoch at "tvinge" mester Prins, forfatter til en lille bog om Grünfeld-Indisk, ind i denne variant, og i 1947 blev det spillet påny i et parti mellem Gorenstein og Roienson i Ukraine. I det først nævnte spillede sort 11. -, Sc6 og tabte efter 17 træk: 12. Le3, Sb4 13. 0-0, Sc2 14. Tad1, Sxe3 15. fxe3, c5? 16. Sg5, e6 17. Txf7+!. I det andet parti gjorde sort hårdnakket modstand med 11. -, Sd7 12. Le3, a6 (12. -, c6 fulgt af b5 havde været bedre) 13. h4, h6 14. 0-0-0, b5 15. Lb3, c6 etc. Barcza fulgte den vej Gorenstein havde anbefalet i senere analyser – aktivitet på dronningefløjen. **11. -, c6 12. 0-0** Hvorfor skulle hvid tage en chance og rokere langt? Hans modstander mangler ethvert modspil,

derfor er hvid i en behagelig situation og gradvis kan han fortsætte med at svække sorte bondestruktur med forskellige angrebstrusler, mens han samtidig sikrer baserne, der er nødvendige for, at hans lette officerer kan samarbejde. **12. -, a5 13. Te1** Truer både Lg5 og Sg5 med et eventuelt Lxf7! og angreb på dronningen. **13. -, h6 14. Lf4, b5 15. Lf1** Tålmodighed, tålmodighed og mere tålmodighed. Jo længere frem de sorte bønder kommer, jo nemmere er det for hvid at finde gode positioner for sine lette officerer. **15. -, Sd7 16. d5!** Hvis sort havde forhindret det ved at spille 15. -, e6 ville de sorte felter blive farligt svækkede. Hvis sort havde prøvet at forsvare disse svage sorte felter (fx med f7-f6) så ville de hvide felter blive efterladt uden tilstrækkeligt forsvar. En evig kædereaktion! **16. -, b4 16. -, cxd5 17. Sxd5, e6 18. Sc7, e5 19. Sxa8, exf4 20. Tad1!** ville gøre den materielle situation endnu bedre for hvid. **17. dxc6, bxc3 18. cxd7, cxb2 19. Le5+, Kh7**

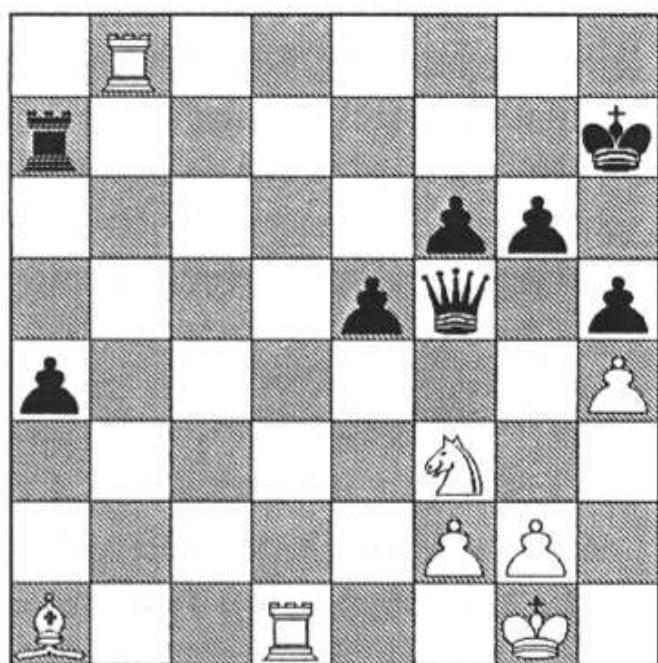

20. Lxb2, Dxd7 21. a4! Hvid har opnået meget – 1) En vigtig stilling for sin løber på b5, hvor den også beskytter a-bonden. 2) Den sorte a-bonde er blokeret og vil blive det næste mål for angrebet, og når den er væk vil den hvide a-bondes fremmarch kræve yderligere sort materiale. 3) Et sikkert sted for den sort-feltede løber, som derfra kan angribe langs den lange diagonal. Alle disse faktorer samtidigt forøger effekten af de enkelte brikker, så det er ikke underligt, at sort stræber efter at eliminere mindst to af disse trusler (løberen på b5 og a-bonden). **21. -, Tfb8 22. Lb5, Txb5** Hvad ellers? Sort kan ikke vente til de hvide brikker, nu på første, anden og tredje række, træder i aktion. **23. axb5, Dxb5 24. La3!** De sorte felter! Løberen skal beherske dem fuldstændigt. Med det formål fremtvinger hvid e6. **24. -, e6 25.**

Et stykke pilsnersk produkt udloves til den første, der henvender sig til redaktøren med en tyrkfejl !!!

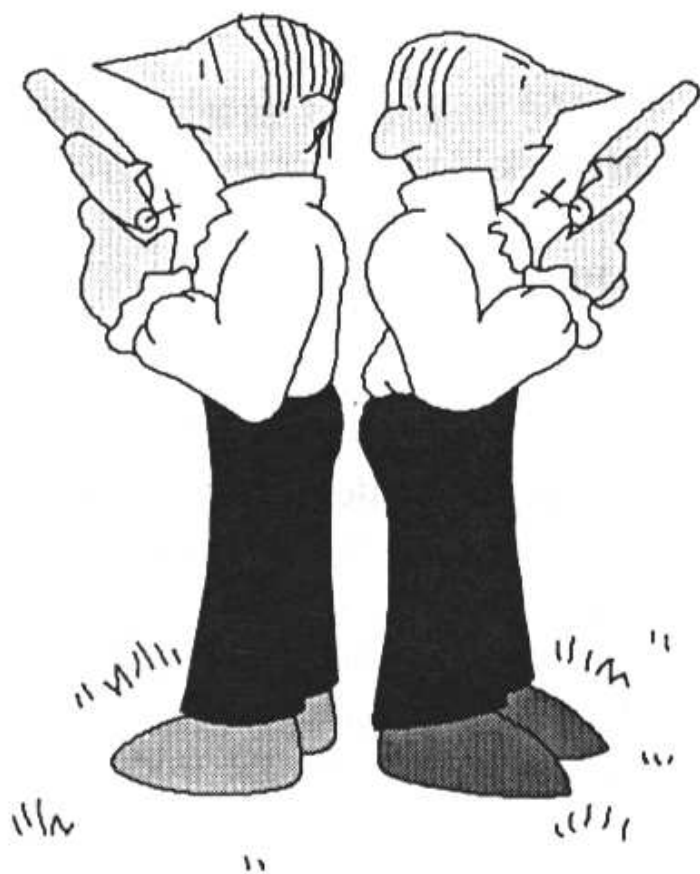
Tab1 Tårnet er alt for værdifuld en brik til kun at blive brugt til at blokere a-bonden. Løberen er tilstrækkeligt til dette, især da, efter den nødvendige omgruppering, løberen også får en aktiv rolle på a1-h8 diagonalen. Denne regruppering vil nu finde sted. **25. -, Dd3 26. Lc5!** Ikke 26. Lb2 pga. 26. -, Tb8 **26. -, Dd5 Tb7** truede **27. Ld4, a4 28. La1, h5** Ellers kommer hesten til g4 via e5. **29. Se5, Ta7 30. Ted1, De4** Ved første øjekast kunne man spørge, hvorfor ikke 30. -, Tb7? Sort havde imidlertid set fortsættelsen 31. Sxf7!! **31. Sf3, Df5 32. Tb8, f6 33. h4, e5**

Sg5+ med planen T1d8 og matrusler kunne kun undgås ved at ofre dronningen. **34. Lxe5!** Dette offer indsnævrer matnettet om den sorte konge. Nu fremtræder forskellen i samarbejdet mellem hvide officerer

og bønder og de sorte officerer og bønder meget tydeligt. **34. -, fxe5 35. Sg5+, Kg7 36. T1d8, Tf7** Efter 36. -, Dc2 (det eneste normale felt for dronningen) 37. Tg8+, Kf6 (37. -, Kh6 38. Th8+, Kg7 39. Th7+, Kf6 40. Tf8+ og mat følger) 38. Tbf8+! Ke7 39. Tf7+, Kd6 40. Td8+ og Tc8+ med dronningefangst. **37. Tg8+, Kf6 38. Tb6+, Ke7 39. Tb7+, Kd6 40. Txf7, Db1+ 41. Kh2, a3 42. Ta7, Db4 43. Txxg6+, Kd5 44. Sh3!** Og efter den hvide konge var sikret mod evig skak opgav sort og vi siger mange tak til Laszlo Szabo for et glimrende og instruktivt parti.

Mvh. Bjarne

Holdskak 4. runde

Og her så til noget helt nyt. Redaktionen har modtaget et indlæg fra en af spillerne der var med live på turen til Kalundborg, så vi giver ordet til Ib Lynæs:

KALUNDBORG - SAXO 3,5 - 4,5

Så skulle Saxo ud på den lange rejse. Da flere af holdets spillere kan fare vild i en elevator, havde Hvenekilde jobbet med billetter, tak til Støtteforeningen, pladsreservation m.m. Miraklet skete, alle mødte rettidigt op tidligt på morgenen før halv elleve og fandt kupeen. Hvenekilde forsøgte at lokke os af i Jyderup for at få en længere taxi-tur, men den gik ikke.

Vel ankommet skete ca. dette: Hvenekilde var oppe mod styrkelistsens nr. 15, og fik det første holdkampnederlag i årevis. Kondolerer. Morten Kaspersen sled som en hest mod en af Kim Pilgårds elever og var tæt på i et tårnslutspil. Stig Hansen var oppe mod den anden elev, og efter et par timer var der viklet af til remis.

Aco vandt hurtigt et par bønder, men da han tog den tredje, forsvandt desværre en ged. Til trods herfor pressede han videre og var tæt på,

men desværre, en knækket pind i stakittet. John Danielsen havde ynket i månedsviis over den lange tur, nærmest som om det var en i åben godsvogn til et job i saltminerne. Nu fik han en uortodoks tidnødsnarkoman, der efter tidsnøden var overstået kunne likvidere ham med et par raske ryk, men sådan en mand snyder man ikke for en god tidnød, så der blev fumlet bravt. I tredje tidnød var mirakelremisen hjemme, hvilket reddede humøret på hjemturen..

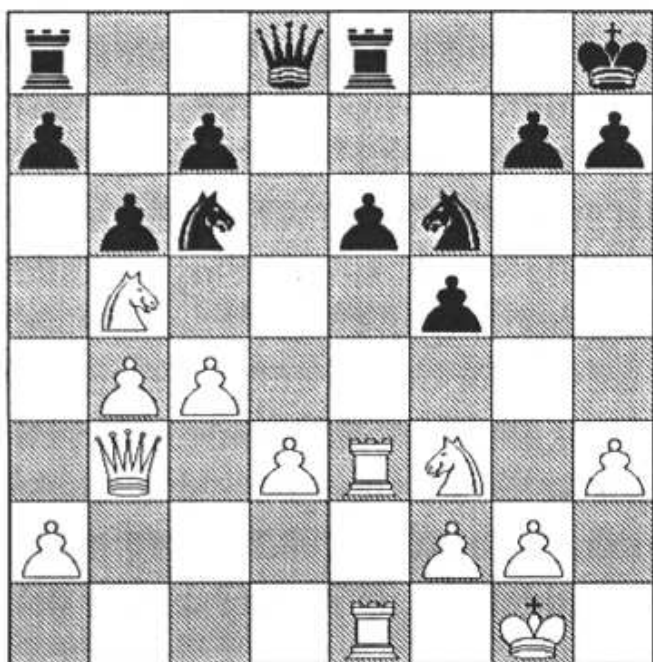
Hov, på femte bræt havde klubbens hjemmeavl, Mikael Sørensen, spillet en korrekt remis, udmærket.

Nede i bunden var de rigtigt til at snakke med, så reserveerne havde deres store dag. Først hovedformanden.

Hvid: Atla Danielsen

Sort: Niels Mortensen

1. Sf3, f5 2. d3, d5 3. c4, b6 4. b4, e6 5. Db3, d4 6. e3, dxe3 7. Lxe3, Sf6 8. Le2, Le7 9. 0-0, 0-0 Trofaste kendere af Atles åbningsspil holder på hvid. Ingen Bergen-gambitter eller tårnhøje fjeldhelveder idag. 10. Sc3, Kh8 11. Te1, Sg4 12. Lf4, Ld6 13. Lxd6, Dxd6 14. h3, Sf6 15. Sb5, Dd8 16. Se5, Lb7 17. Lf3, Lxf3 18. Sxf3, Te8 19. Te3, Sc6 20. Tae1

20. -, e5 Hvid opgiver bonden pga. Sg5, så nu kunne vi nyde en ny Atle – den sikre hjemkørsel. 21. Sxe5, Sxe5 22. Txe5, Txe5 23. Txe5, c6 24. Sa3, Dd7 25. Sc2, Td8 26. d4, Te8 27. Txe8, Dxe8 28. De3, Dd7 29. De5, h6 30. Se3, Kg8 Hov, den kunne ikke holdes, så er der kun trimftoget tilbage. 31. Sxf5, Df7 32. Sd6, Dd7 33. a3, Kf8 34. Sf5, Kf7 35. Sd6+, Kf8 36. c5, bxc5 37. dxc5, Sd5 38. Df5+, Dxf5 39. Sxf5, Sc3 40. Sd4, opg. 1 - 0

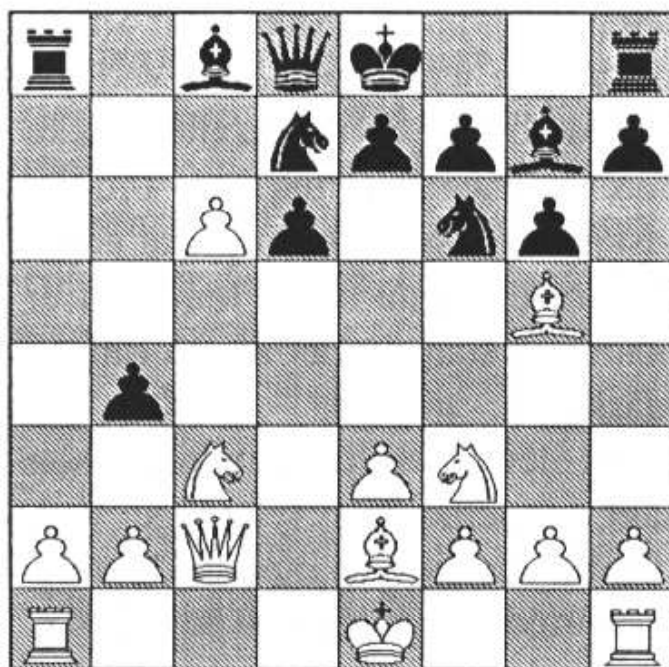
I dag skal der scores i bunden, havde Hvenekilde proklameret, så det var bare at lystre.

Hvid: Kell Kofoed

Sort: Ib Lynæs Hansen

1. d4, Sf6 2. c4, d6 3. Sc3, g6 4. Sf3, Lg7 5. Lg5, Sfd7 6. e3, c6 7. Dc2, a6 8. Le2, b5 Jeg spiller selvfølgelig en Hvenekildeopstilling, nu

kommer der nogle sjove komplikationer. 9. cxb5, axb5 10. d5, b4 11. dxc5

11.-, Sc5 12. Sb5, b3 13. c7, Dd7 14. Db1, 0-0 15. axb3, Txa1 16. Dxa1, Sxb3 17. Dd1, Sc5 18. Dc2? Sd5 19. 0-0, La6 20. Sbd4, Lxe2 21. Dxe2, Sxc7 22. b4, Se4 23. Lh4, Tb8 24. Dd3, Sf6 25. Lxf6, Lxf6 26. Dc4, e5 27. Sc2, Sb5 Mikael frydede sig, en rigtig Nimzowitsch-springer. 28. Td1, Tc8 29. Db3, Tc3 30. Da4, Dc6 31. Sfe1, d5 32. Td3, Dc4 I spirende tidnød finder hvid en forgiftet bonde. 33. Da8+, Kg7 34. Dxd5, Txc2 35. Sxc2, Dxc2 36. g3, Sc3 37. Dd7, Se4 38. opg 0 - 1. Så var det tid til en god spadseretur og mad på havnerestaurationen, før sidste tog hjem. På hjemmebane havde de fået en sæk.

Mvh Ib

Redaktionen siger Ib mange tak for dette indlæg om turen til Langbortistan. Lad dette være et eksempel til andre gode folk om at skrive om jeres oplevelser ved det ternede bræt, så vi i fremtiden ikke hører så meget til mig, selv om det vist nærmer sig utopi at tro, at noget sådan vil kunne ske. Fremtiden er heldigvis stadig svær at spå om, så måske?

Vi iler videre til, havde jeg nær sagt, andetholdets lykkelige dag, nemlig udekampen mod Rødovre 1. Vi startede med at miste Claus Høeg, han var i en rus af vistnok forelskelse taget til vistnok Tunis, så vi slap for at se Høgen blive vingeskudt af Bent Kølzig. Allerede her steg humøret betragteligt, thi det er altså ikke sjovt at se en af sine holdkammerater blive mishandlet. På bræt 2 sad undertegnede, Bjarne Henriksen og spillede et udmærket parti, især hvis jeg havde vundet det, men remis blev det. Tredie bræt blev bestyret af Rene Rode og her blev det også til deling. På bræt 4 havde de stadigvæk en mesterklasespiller, ham tog Lange Claus sig af og også her remis, men med de bedste chancer til Claus. Finn var første mand færdig, hans modstander lavede en kæmpe brøler, men på det tidspunkt stod Finn vist allerede i overkanten. Rart ihvertfald at få udlignet efter at Høgen var fal-

det på tid. Jens Trane sad på sjette bræt, og vanen tro blev det et dramatisk og spændende parti. Og så endte det godt, da Jens som sidste mand der spillede vandt sit parti og sikrede uafgjort. Jørgen Lykke tromlede sin modstander ned, men ak, da gevinsten skulle realiseres fumlede Jørgen fælt og så tabte han. På bræt 8 havde vi en debutant, John Due, og mens jeg sidder her og skriver ærgrer det mig, at jeg ikke har noteringslisten, thi det var et spændende og dramatisk parti, hvor det flere gange så ud som om John blev løbet over ende. Men nej, John holdt tungen lige i munden og resultatet blev remis, muligvis endda med gevinstchancer for John til sidst. Alt i alt blev resultatet 4 - 4 og det var ikke så ringe endda.

Vores hårdt mandskabsmangelplagede trediehold skulle op mod Hvidovre 3 og desværre var vi igen en mand i undertal. Det har holdet efterhånden vænnet sig til, bare se hvad der sker i næste runde, hvor de lige pludselig er otte mand på holdet. Total koks siger jeg bare! Nå tilbage til 4. runde, hvor vores nye mand Paw var oppe mod en mand af lidt mere passende rating. Det resulterede i en sejr og vi iler videre til Thomas på bræt 3, da bræt 2 desværre stod tomt. Endnu mere desværre er det at konstatere at Thomas tabte på bræt 3. Per

Købsted skiftes til at vinde eller tabe, og denne gang stod barometret på op. Et ettal til os. Derefter bevarede Bageren spændingen om hvorvidt Atlas max.premie skal komme til udbetaling, idet Bageren vandt. Det samme gjorde Patrik, og så er Brian ved at komme sig over det store kulturchok ikke at spille sidste bræt, denne gang remis på

bræt 7. En ny mand, Mikael Solgaard Andersen, var med på bræt 8, uden at han dog kom på scoringstavlen denne gang. Men når det hele er lagt sammen og trukket fra blev det til en sejr på 4,5 - 3,5 til os, så tredieholdet kom midlertidigt op på 3. pladsen i gruppen. Men læs mere om den store nedtur i næste runde, en ægte græsk tragedie flyttet over til skakbrættet!

Mvh Bjarne

Holdskak 5. runde

1.-holdet skulle prøve at holde afstanden til Roskilde, og da vi skulle møde Dianalund 1 hjemme og Roskilde 1 skulle på besøg i Kalundborg, syntes chancerne for at trække fra Roskilde at være tilstede. Men atter blev vi udsat for katastrofer, afbud, indbud og udbrud og vi starter med Hvenekilde, der gjorde det igen. Altså tabte! Når sådant sker to gange i træk, kan alle nok forstå at vi er på herrens mark og kun kan håbe på mildere vinde senere hen. Morten Kaspersen foretrak DM i backgammon (hmmm red.), så Stig Hansen var blevet forfremmet til andetbræt. Han leverede til gengæld dagens sportslige perle, et slutspil med god springer mod dårlig løber blev på smukkeste vis omsat til gevinst. Sø-

ren Koch vandt en bonde og så ud til at have kontrol over tingene, men ak, lige pludselig var Sørens konge for langt væk, og modstanderen sejrede via et fejt kontrastød. Aco kæmpede som altid, og i en for Aco fordelagtig stilling overskred modstanderen, så det blev til en hel.

Mikael Sørensen stod for rundens suk, i en mægtig stilling glippede det og modstanderen løb med hele pointet. John Danielsen så ud til at være den første der kunne vinde, men så tog modstanderen sig sammen og John ikke, så de måtte fortsætte næsten hele vejen, vistnok med remis-muligheder for modstanderen på et tidspunkt. Men til sidst fik John dog skovlen under sin modstander og kørte pointet i hus. Og hvem mangler

vi så? Ikke som før i tiden "De uheldige helte" (Claus Høeg og undertegnede), men derimod "The golden duo" Atle og Ib! De kom begge ud i uoverskuelige stillinger, og Atle og Ib er nu blevet så sammenspillede, at de også bliver færdige samtidigt! Begge dukkede frem af krudtrøgen med et ettal, og så lader vi røgen dække for resten. Resultatet blev en sejr på 5 - 3 til os, lidt skuffende i forhold til hvad vi havde håbet på. Især efter at vi har fået at vide at Roskilde vandt 6,5 - 1,5 over Kalundborg, så de nu fører divisionen med 0,5 point foran os. De har også det nemmeste program tilbage, så de ligner favoritter til oprykningen, men lad os nu se. Det hele bliver formodentlig afgjort i sidste runde, der afvikles samlet i Køge. Det kan godt blive en gyser, der afgøres få sekunder før de 7 timers spilletid er overstået.

Og så til de lovede græske tragedier.

Vi starter med 2.-holdet, der hjemme skulle møde Valby 1. Det var sidste chance, hvis nedrykning skulle undgås, og som resultatet viser forspildte vi mulighederne. Den første forspildte mulighed stod Claus Høeg for ved at tabe til sin modstander. Undertegnede (Bjarne) stod for den anden forspildte mulighed, ved kun at få remis i et tårnslutspil med en bonde mere. Måske skulle jeg oprette en studiekreds sammen med Stig? Rene forspildte sig også, han stod ellers godt undervejs i et parti der svingede frem og tilbage flere gange, men endte med at pege nedad for os. Claus D. Jensen holdt atter remis mod en mesterklasespiller, men da han var den eneste, foruden den lidt ærgerlige redaktør, der scorede point kan alle vist godt se, hvor det bærer henad nu. Finn, Jens, Jørgen og John tabte, så resultatet blev et nederlag på 7 - 1. Det er der, som vi skal se, ikke noget underligt i i denne runde, se nedenfor (eller ovenfor, jeg ved jo ikke hvordan dette kommer til at stå i bladet). Vi er nu også havnet i en mægtig imponerende 1. række, lutter gode førstehold, og så har vi i hver runde måtte afgive en til to spillere til 1.-holdet, det hjælper jo heller ikke. Men skidt, rykker vi ned bliver det sjovere til næste år, måske så sjovt, at det kan blive betydeligt meget dyrere for Atle.

ned i en række med færre kampe, og det er ikke så sjovt. Der er heldigvis to runder endnu og stillingen i deres gruppe er så tæt, at selv om vi ligger sidst p.t. kan et par store sejre bringe os helt frem. Dog helst ikke til oprykning da 2.- og 3.-holdet så kommer i samme række.

Med venlig hilsen Bjarne

Den anden græske tragedie stod vores hårdt prøvede trediehold for. De mødte på udebane Glostrup 2 og kom her ud for det chokerende, at de stillede fuldt hold. Kun de to helt nye folk, Paw og Arvid overlevede dette kulturchok og spillede remis på bræt 1 og 2, mens resten måtte ned med nakken. Men tredieholdet bliver nød til at kæmpe videre, ellers rykker de

Fra den store verden

Takket være internettet er jeg regelmæssigt i kontakt med Claus Quist, der er i besiddelse af en "hot-mail adresse". Dvs. at man kan skrive til Claus hjemme fra sin egen computer, og lægge brevet på hans "hot-mail adresse". Når han så kom-

mer i nærheden af en computer med internet kan han hive beskeden ned og samtidig skrive til fx mig. Det har han gjort og her kommer et meget forkortet uddrag af Clausses brev: "*Indien og Pakistan blev hastet igennem, og derfra havnede jeg i den*

gamle, klassiske by på Silkevejen, Kashgar, et herligt kaotisk sted med masser af markedsliv og skakspillende Uygur-folk. "Desværre" var mange af dem ganske stærke og derfor aldeles umulige at få skovlen under, så jeg fik noget så grundigt min sag for. Men herligt var det, og at de alle var særdeles sympatiske, trækker bestemt ikke fra.

Tibet har indtil videre været et high-light på turen, og det blev ikke mindre af, at det lykkedes mig at smugle mig ind i det forbudte land på aldeles illegal vis. Turen bragte mig (i styrhuset og på bagsmækken på diverse trucks) fra Kashgar via Yeecheng og til Ali i Vesttibet med kun et større uheld: En lastvogn, der nægtede at blive på vejen og som derfor plumpede sidelæns ned i en lille å."

Derefter fortsatte Claus mod verdens helligste bjerg, Mount Kailash, og nåede også at fange nogle fisk i Indusfloden oppe i 4.200 meters højde. Derefter 3.000 km mod øst til Lhasa med Potalapaladset. Og så fra den kinesiske side af Mount Everest op til Base Camp Mount Everest til fods. En gåtur der tog 6 dage. Her lykkedes det Claus at overnatte alene på en gletcher i 5.800 meters højde, mens det stormede. Så var det vist ikke sjovt længere ifølge Claus.

Derefter gennem Nepal, hvor

Claus anskaffede sig en kinesisk mountainbike og iført denne drog han bl. a. til Bhutan, hvor det også lykkedes ham at smugle sig over grænsen og være nogle dage i Bhutan, før han blev opdaget og udvist. Derfra videre til Indiens nordøstlige delstater og her slår vi atter over til Claus selv: "Fra Assam drog vi op i Meghalayas højland, og det skulle vise sig at være endnu et high-light på min egen personlige odysseé gennem hovedparten af Indiens 22 delstater. "Meghalaya" betyder "hjemmet for skyerne", og den betegnelse er ganske velplaceret, da denne lille stat, ca. på størrelse med Jylland, er indehaver af intet mindre end rekorden som verdens vådeste sted – udenfor verdenshavene forstås. I byen Cherrepunjee er den gennemsnitlige nedbør således på intet mindre end 11,5 meter(!), og et enkelt år (1974) faldt der 25 meter, heraf alene 9,60 meter i juli. Tænk lige på det, næste gang nogen brokker sig over Voldborgs vintervejr, den manglende hvide jul og Påskemonsunen. Det sjove og for Indien meget typiske er så, at man i næsten hele delstaten lider af kronisk vandmangel!! Området falder ganske simpelt så stejlt nedad mod syd, at den regn der falder, med det samme drænes af til Bangladesh og skaber oversvømmelse der og altså vandmangel i bjer-

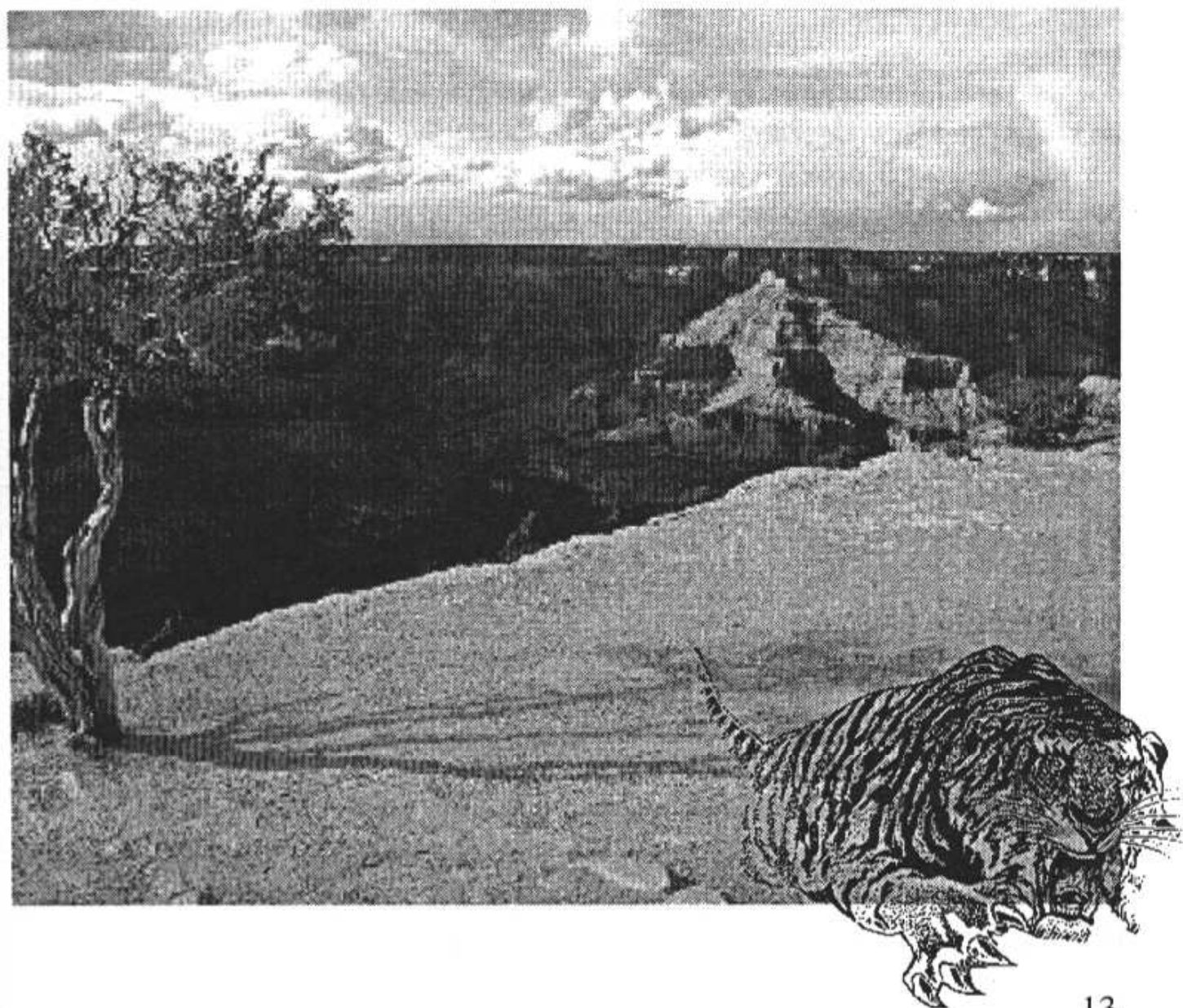
gene. Der var en gang en gammel vits, der sagde, at hvis man indførte Sojvet-kommunisme i Sahara, ville man på få år komme til at mangle sand, og den analogi kan man sagtens overføre til det ineffektive, offentlige bureaukrati i Indien. Vandmangel på verdens vådeste plet. Herligt ikke, og ikke en ærlig sø at fiske i."

Derefter er turen gået gennem Indien, stadigvæk på mountainbike det meste af tiden, men i byen Guwahati

skilte Claus sig af med dette vidunder. Hans rejseplan lyder som følger: Bangladesh (10/2), Burma (ca. 1/3), Thailand (ca. 1/4), Laos (ca. 8/4), Vietnam (ca. 25/4), Cambodia (ca. 7/5), Singapore (ca. 15/5) og siden Indonesien, Brunei og måske Filipinerne.

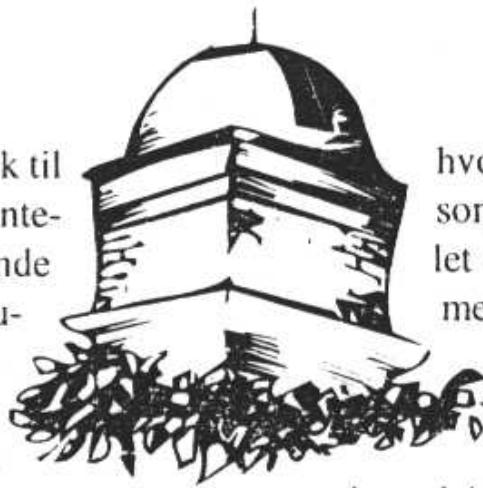
Og vi siger tak til Claus for hans rejsebeskrivelse og håber der kommer mere senere.

*Med venlig hilsen
Claus og Bjarne*

Astronomisk nyt

I en foredragsserie jeg gik til sidste år, hørte jeg om kvantevakuum. Nogle af de førende fysikere begyndte at spekulere over, hvad der egentlig var eller foregik i et vakuum. Hvis man har et fingerbøl (mere nøjagtigt en kubikcentimeter) og får al luften ud og afskærmer det totalt, er der så virkelig tomt derinde. Nej der er en strålingsrest tilbage (lige idet man afskærmer er der jo stråling inde i vores fingerbøl) og ideen om kvantevakuum opstod, da man prøvede at finde ud af, hvor stor en mængde stråling der er. Man har taget energien i alle bølgelængder, dog med et minimum og et maximum for de bølgerlængder, man har regnet på. Og når man så lægger disse tal sammen for hver enkelt bølgelængde, får man et mål for den mængde energi, der befinder sig inde i vores fingerbøl. Dette blev gjort næsten samtidigt af flere forskere (bla. John Archibald Wheeler og David Bohm), og de gik alle i seng med hovedpine. Energien er så blevet opgjort i gram stof,

hvorved vi får følgende morsomme sammenligning. Tallet de nåede frem til er også meget, meget STORT. De nåede frem til, at hvis man tog energien i samtlige universets ca. 100 milli-

arder galakser, hver med ca. 100 milliarder stjerner, var der mere energi i fingerbøllet!! Og ikke bare lidt mere energi. Næ, energien i de 100 milliarder galakser skal ganges med 10 opløftet i fyrretyvende potens. Altså 100 milliarder galaksers energi ganget med 10.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.

Imponerende hvis denne mængde energi er inde i et fingerbøl, ikke også! Nu skal det lynhurtigt siges, at dette ikke er anerkendt endnu, men flere førende forskere tror på det, og det kan blandt andet forklare de såkaldte gammaglimt. Og så er universet så fantastisk, at hvis dette ikke passer, så skal det nok vise sig, at virkeligheden er endnu mere fantastisk!

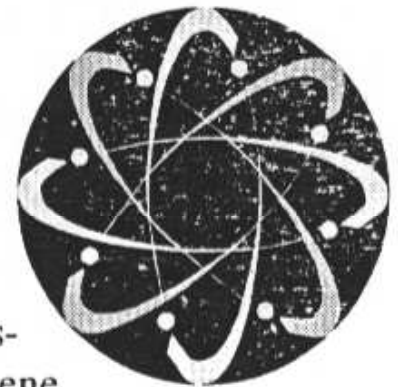
Mvh Bjarne

Ormehuller?? Hvad er det??

(Tyvstjålet fra Illustreret Videnskab)

Et ormehul er en slags genvej i rummet, der forbinder to områder, der ellers ligger langt fra hinanden i både tid og rum. Ifølge Einsteins relativitetsteori får tyngdekraften rummet til at krumme, og hvor tyngdekraften er ekstrem stærk, kan rummet deformeres så voldsomt, at

der opstår ormehuller - en slags dobbelt tragt med mulighed for passage fra den ene munding til den anden. Ormehullerne

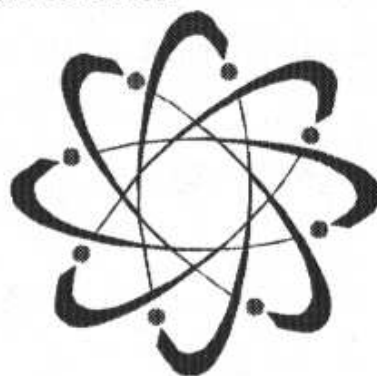
eksisterer indtil videre kun i teorien, for ingen har set dem i naturen (protest Red.).

I filmen "Kontakt" rejser Jodie Foster mange lysår på få minutter ved hjælp af et ormehul, som er konstrueret af en avanceret civilisation. Og teoretisk er det muligt at gøre hende kunsten efter. Hvis altså ormehuller findes, eller vi bliver i stand til selv at konstruere et. Det er også teoretisk muligt at rejse tilbage i tiden, så nutidens mennesker kan ændre på hændelser, der ellers er historie. Men der er et stort forbehold. Mange mener nemlig, at et endnu ukendt fysisk princip vil træde i kraft og forhindre os i at nå helskindede igennem et ormehul til fortiden.

Vi siger tak til Illustreret Videnskab og så tilbage til min lille protest. Et forskerhold mener, at have konstateret ormehuller i en subatomar størrelsesorden. Eller mere nøjagtigt den kvantemekaniske tunneleffekt, som de kalder det. Og hvad mere er, de påstår at have sendt et stykke musik igennem en stang med en hastighed på ca. 4,7 gange lysets hastighed!! Musikstykket var forøvrigt Mozarts symfoni nr. 40. De prøvede så at lave nogle beregninger over, hvor meget energi det vil koste at få disse subatomare ormehuller op i en størrelse af ca. 1 meter, hvor et menneske kan smutte igennem, og det bliver en mængde *negativ* energi, der svarer til hele energien der er i Jupiter! Altså hvis man laver al Jupiters masse om til negativ energi efter Einsteins formel: $E=MC^2$ har man den energi, man skal bruge for at udvide ormehullet til menneskestørrelse. Det

interessante er dog, at forsøget er lavet en gang med tydeligt resultat. Eksperimentet er senere hverken blevet bekræftet eller afkræftet, så vi må vente et stykke tid endnu med at få endeligt svar på spørgsmålet, om der virkelig eksisterer ormehuller.

Mvh. Bjarne

Palæontologi!

Flere tusinde år gamle gener er ikke lette at få fat i. Men nu har forskerne opdaget en kilde til gammelt DNA, nemlig forstenet afføring. Det er således lykkedes forskere at udvinde DNA fra et fossilt ekskrement, der stammer fra et 20.000 år gammelt og nu uddødt doven-dyr. DNAet stammer sandsynligvis fra tarmceller, der er røget ud med afføringen. Metoden giver helt nye muligheder for at studere slægtskabet mellem uddøde dyr – og måske mellem menneskets forfædre og os selv.

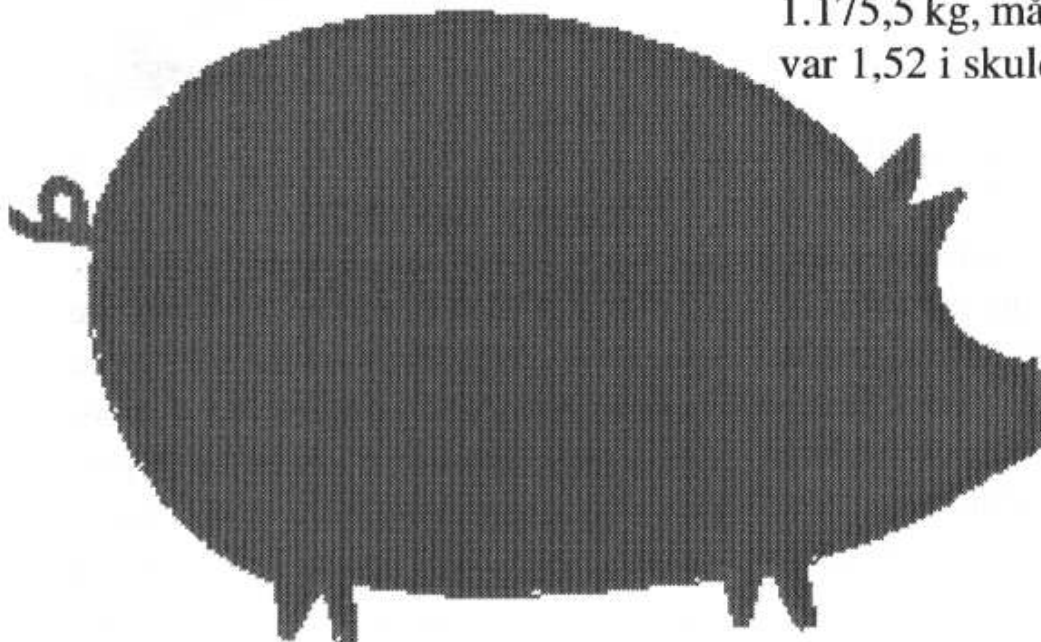

Afbud - Afbud - Afbud

Skulle du være så uheldig at brække benet, og du ved du skal ud og spille holdskak, så husk at ringe til Bjarne så hurtigt som muligt. Selv om det sker i sidste øjeblik er der måske en mulighed for at finde en reserve.

39 67 69 09

Mvh Bjarne

En hilsen fra det ydre rum

Erik Sandmand har via forskellige okkulte midler været i kontakt med redaktionen, og sender en hilsen.

Andet nyt

Det tungeste svin, man hidtil har kendt, var en orne kaldet "Big Bill", som døde i staten Tennessee, USA, i 1933. Svinet vejede ikke mindre end 1.175,5 kg, målte 2,74 m udstrakt og var 1,52 i skulderhøjde.

Saxo vil forhåbentlig udkomme 6 (4) gange årligt.

Redaktion: Bjarne Henriksen

Gæsteskribent: Ib Lynæs Hansen
Laszlo Szabo

Layout/DTP og tryk: Susanne Weilstrup/
Bjarne Henriksen

Saxoklubbens adresse: Ved Stadsgraven 5 - 7
2300 København S